

mener det ærede Medlem nu at kunne meddele os ifølge nogle smaa Opkrifter, han har faaet. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes han har faaet dem, og jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem om, i hvilket Forhold de Oplysninger, han har fremført her, staa til dem, Udvalget har ønsket og ikke kunnet faae. Vi have rigtignok faaet meddelt Regnskaberne for Korsør og Nyborg Havne, men af disse Regnskaber have vi hverken ifjor eller iaar kunnet faae tilstrækkelig Veiledning til at opstille en nogenlunde rigtig Beregning. Dette er det faktiskste Punkt, hvorpaa det ærede Medlem støttede sig, og i Betragtning af dette opfordrede han Flertallet til at tage sit Forslag tilbage. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det kan have nogen Vægt for Flertallet eller Thinget, naar det ikke støttes paa Mere end det, som det har været det ærede Medlem muligt at støtte det paa. Dernæst anførte det ærede Medlem forskellige moralske Betragtninger. Jeg tillægger dem ikke større Vægt end saadanne, jeg skal naturligvis ingenlunde bestride det ærede Medlems Ret til for sit og for Mindretallets Bedkommende at anstille den Slags Betragtninger, men det ærede Medlem kan ikke forlange, at man fra Flertallets Side ubetinget skal gaa ind paa det Samme. Jeg tror ikke, at Flertallet har søgt at bestride nogen som helst moralsk Ret, tværtimod. Jeg har beghyndt at gjøre gjældende med de samme Ord, som det blev gjort gjældende fra Ordføreren i Dampfergeudvalget for 2 Aar siden, at Formaalet maa være det, at Korsør og Nyborg Havne ikke lide noget egentligt Tab ved Aflysningen. Men nu er der Spørgsmaal om, hvad derved skal forstaaes. Det, som det ærede Medlem egentlig forlangte af os, er, at der tillige skal gives Nyborgs og Korsørs Havne en Erstatning, som man med et latinisk Udtryk kalder *lucrum cessans*, det vil sige Erstatning for disse Byers Udsigt til at faae en jævn Forøgelse i deres Havneindtægter. Det tror jeg ikke har været Meningen fra Thingets Side, og det ligger ingenlunde i de Udtalelser, som den Gang faldt enten fra den høitærede Minister eller fra Ordføreren for Dampfergeudvalget. Dernæst anførte det ærede Medlem, at Byerne bringe et Offer ved ogsaa at afløse ikke blot for Dampfergen, men ogsaa for Dampstibene. Derfor de ikke afløstes for Postdampstibenes Bedkommende, vilde overhovedet Loven om at anlægge Dampfergehavne i de paagjældende Byers Havne slet ikke være kommet til Anvendelse; thi det er et Led af selve Loven. Det var en stor Begunstigelse, vel at mærke, som blev givet Korsørs og Nyborgs Havne

derved, at Dampfergen blev lagt i deres Havne og ikke blev lagt ude paa Odderne, hvortil der af andre Grunde kunde være adskillig Opfordring. Men til denne Begunstigelse blev der i selve Loven knyttet den Bestemmelse, at der ikke skulde svares Havne- og Skibsafgift af Dampfergen, og forøvrigt skulde der træffes en Ordning. Derved har Staten det fuldstændig i sin Magt at sige: Ja, naar I ikke ville træffe en Ordning, faae I heller ikke Skibs- og Vareafgifterne af Dampfergerne. Idet Byerne selvfølgelig maatte sætte overordentlig Pris paa at faae Dampfergehavnen lagt hos sig, er det ikke noget Offer, at der tillige skulde træffes en Aflysning for Postdampstibene. Det er en Selvfølge, naar Overfarten sker baade ved Dampferge og Postdampstibe, og man ikke med nogen Bestemthed kan sige, at Dampfergen skal gaa netop saa og saa mange Ture, men maa lade det være overladt til Omstændighederne — man srae jo igaar, hvilke Omstændigheder der kunne indtræffe. Det er da temmelig nødvendigt, at Aflysningen finder Sted under Et, og der vilde overhovedet slet ikke kunne ske nogen Aflysning eller blive givet nogen Erstatning, dersom den ikke tillige var blevet givet for Postdampstibene. Den høitærede Minister anførte blandt andre Omstændigheder, at Korsør havde betydelige Udgifter i Anledning af sin Havn, men Benyttelsen af Havnen stiger jo ogsaa i meget betydelig Grad. Blandt de forestaaende Udgifter for Korsørs Havn anførte den høitærede Minister ogsaa Udvidelsen af Bolværkspladserne, men Udvidelsen af Bolværkspladserne vil sikkert ikke være fornøden af Hensyn til Overfarten mellem Korsør og Nyborg, efter at Dampfergehavnen er anlagt, og en meget stor Del, forhaabentlig den væsentligste Del af denne Overfart ikke sker fra Korsørs Bolværkspladser men fra Statens Dampfergehavn. Hensynet til de Udgifter, Korsør kan have til Bolværkspladser, kan selvfølgelig ikke være Motiv for Staten til at give en større Aflysningssum, vel at mærke, for saavidt angaar den fremtidige Udvidelse af disse. Jeg skal derfor, da jeg ikke kan se, at de Grunde, som det ærede Medlem anførte, ere tilstrækkelige, og navnlig ikke har nogen som helst Oplysning om, hvorfra han har de Beregninger, som det vilde koste den høitærede Minister 2 à 3 Maaneder at tilveiebringe, tillade mig at anbefale Thinget at stemme for Flertallets Forslag.

Hvad de andre Windringsforslag angaar, da skal jeg med Hensyn til Vægeboligen paa Færøerne tillade mig at bemærke til den høitærede Justitsminister, at han ikke har Ret i at paastaa, at man ikke kan vægre sig